

El porc valent i les proves màgiques

En un bosc encantat, vivia un valent porquet anomenat Gerard. La seva petita i acollidora casa al mig del bosc era el lloc perfecte on passar els seus dies llegint i passejant pels senders entre els arbres. Un dia màgic, una bella fada va aparèixer davant d'en Gerard amb una missió especial.

La fada li va dir: «Gerard, has estat escollit per dur a terme les proves màgiques i demostrar la teva valentia. Si aconsegueixes superar-les, seràs recompensat amb un gran tresor.» El cor d'en Gerard va bategar amb emoció, i sense dubtar-ho, va acceptar el desafiament.

La fada, amb un somriure encantador, li va explicar les proves. La primera era al bosc dels murmuris, on en Gerard havia de trobar l'arbre dels secrets i descobrir el missatge ocult al seu tronc. Amb determinació, es va endinsar al bosc, on les ombres s'amagaven i els arbres xiuxiuejaven secrets. Després de molta recerca, en Gerard va trobar l'arbre dels secrets. Va centrar tota la seva atenció i va desxifrar l'enigma, fent que la terra tremolés i una porta màgica es va obrir, transportant-lo a la segona prova.

La segona prova va portar en Gerard a un riu ple de criatures aquàtiques perilloses. Amb valentia, va enfrontar-se a aquest

desafiament, utilitzant la seva astúcia i valentia per esquivar cada obstacle. Després d'una lluita apassionant, en Gerard va sortir triomfant de l'aigua i va continuar cap a la tercera i última prova.

La tercera prova es va desenvolupar al cim d'una muntanya nevada, on en Gerard havia de trobar una estrella fugaç i demanar-li un desig. Amb coratge, va escalar la muntanya, enfrontant-se al fred i a les besties pocatraces que intentaven aturar-lo. Al cim, va veure una estrella fugaç brillant al cel nocturn. Va fer el seu desig amb tot el cor i l'estrella fugaç es va esvair, deixant-lo enmig d'una resplendor daurada.

La fada va aparèixer davant d'ell, somrient amb aprovació, i li va dir: «Has demostrat la teva valentia superant les proves màgiques. Com a recompensa, rebràs un gran tresor que t'acompanyarà per sempre.» De cop i volta, el bosc es va il·luminar amb una brillantor daurada i una pluja de monedes d'or va caure sobre en Gerard, que no podia creure el que veia.

Des d'aquell dia, en Gerard va viure feliç i pròsper a casa seva al bosc encantat, sabent que la seva valentia i determinació l'havien portat a superar les proves màgiques i obtenir un gran tresor. Cada cop que explicava la seva història, els altres animals del bosc l'escoltaven amb admiració, sabent que en Gerard era el porquet valent que havia demostrat el seu valor i superat totes les proves màgiques. La seva llegenda va viure en els cors dels qui coneixien la seva història, inspirant-los a enfrontar-se als desafiaments amb valentia i determinació.